

[Pla Christmas-Møller]

markedsparter. Jeg tænker her specielt på den faglige del. Sådan som jeg er underrettet, ser det også ud til at lykkes.

Derudover er der også på kontanthjælpsområdet mulighed for at opkvalificere arbejds-markedsrelationerne. Socialministeren har været inde på, hvilke uddannelsesmæssige muligheder der er. Også på kontanthjælpsområdet vil jeg tilsige en meget stor grad af åbenhed fra Det Konservative Folkepartis side. Lad os kigge på det, lad os undersøge, om vi ikke på en eller anden måde kan gå videre ad de veje, vi har betrukket.

Men det må stå klippefast, at vi fra konservativ side ikke er indstillet på at gå på akkord med det fundamentale princip om rådighed. Vi ønsker heller ikke at gå på akkord med vores nej til tvungen jobrotation, dvs. ubillig konkurrence i forhold til almindelig, veletableret arbejdskraft og for den sags skyld også almindelige, veletablerede private virksomheder. Vi vil heller ikke være med til løsninger, der alene medfører en udvidelse af den offentlige sektor. Jeg mener at vide fra tidligere lejligheder, at det heller ikke er Det Radikale Venstres ærinde. Derfor er det så vigtigt, at vi i fællesskab finder ud af at lave nogle afgrænsninger i selve lovgivningen, så vi undgår en sådan utilsigtet virkning.

Derfor skal min pointe på den konservative gruppes vegne være: Vi tror, at der er behov for noget spræl på området, vi tror, der er behov for, at vi virkelig seriøst går ind og søger nye felter, hvor vi kan åbne for aktiviteter, så vi kan bruge de ressourcer, der er i de lediges rækker, på en konstruktiv måde. Det skal vi af menneskelige grunde, og det skal vi også af samfundsmæssige grunde. Men lad os starte med at gøre det på nogle afgrænsede forsøgsområder, og lad os starte med at gøre det i afgrænsede tidsperioder. Kan vi finde frem til sådanne forsøg og få dem evalueret, så tror jeg, at vi har de bedste muligheder for at finde de holdbare veje ud af det store ledighedsproblem, som vi slås med i øjeblikket.

Jeg vil godt afslutningsvis takke Det Radikale Venstre for, at de har været på banen med disse forslag. Jeg håber, at Det Radikale Venstre er indstillet på, at disse forslag indgår i det videre arbejde, som faktisk hele Folketinget er enig om skal finde sted i foråret. Jeg håber, at vi kan finde fodslag, når det drejer sig om at

gennemføre de nødvendige afgrænsninger, så vi ikke får en utrolig stor bunke utilsigtede virkninger, som på sigt vil virke som en hæmsko; det var ikke lige det, der var meningen.

Helge Sander (V):

Der er blevet sagt meget både for og imod det radikale forslag, men uanset hvad der end er blevet sagt, synes jeg, der er god grund til at sige tak til fru Lone Dybkjær og kompagni for det materiale, der er lagt på bordet, og de tanker, som ligger bag. Det er i hvert fald sjældent, synes jeg, vi har oplevet, at nogle tanker i den grad har præget debatten på arbejdsmarkedsområdet, som netop disse forslag har gjort. Jeg tænker på, at når man i disse dage og uger er til møder i forsamlingshusene, er det disse ting, man diskuterer, for alle erkender, at vi har et problem. Umiddelbart ser det også ud til, at det måske er ret så let at løse, men selvfølgelig er der en række problemer, som vi skal have kigget nærmere på, og det er også allerede fremgået af de foreløbige indlæg. Men at der er et behov for en betydelig opblødning er der vist ikke tvivl om, og det har debatten også allerede vist.

Fra Venstres side skal der selvfølgelig ikke herske spor tvivl om, at vi helst ser, at den størst mulige passive ydelse bliver ændret til en aktiv indsats, ikke bare for at få skabt nogle aktiviteter og nogle værdier for pengene, men i allerhøjeste grad også af rent menneskelige grunde. Men vi tror, der er god grund til, at vi tænker os grundigt om, når vi tager fat på de projekter, som ligger i forslagene. Vi mener selvfølgelig, at vi først og fremmest skal gøre os klart, om vi taler om frivillighed, eller vi taler om tvang, om det vedrører alle, eller det er et begrænset område, vi skal sigte imod. Som fru Lone Dybkjær har nævnt i bemærkningerne, kan vi afgrænse dem, der har været ledige i 3 måneder eller i 6 måneder. Det kunne bare være de unge, de langtidsledige eller måske også, som jeg har bemærket det er blevet nævnt, at man i første omgang koncentrerer sig om nogle forsøg, der tager højde for, både hvilke grupper det indebærer, hvilke opgaver der skal løses og i hvilken periode. Når jeg lægger vægt på det med forsøgene, er det, fordi jeg ser en mulighed for, at vi kan komme i gang hurtigst muligt. Hvis der skal alt for meget udvalgsarbejde og forberedelse til, risikerer vi, at der går